Girona i Saragossa, units per la història dels seus ascensos a Primera

L'equip aragonès va ascendir per primer cop a la màxima categoria l'abril del 36 vencent el Girona a Saragossa (5-0)

El Girona de la temporada 1936/37.

El primer ascens de la trajectòria del Girona a Primera Divisió va arribar diumenge després d'un empat sense gols contra el Saragossa a Montilivi. Un partit i un rival que, per sempre més, estaran lligats a la història del Girona. De fet, però, el Girona ja estava lligat a la història del Saragossa perquè fa 81 anys, el 19 d'abril de 1936, el club aragonès pujava, també per primera vegada, a Primera Divisió superant el Girona per 5-0 en un resultat que es combinava amb la derrota de l'Arenas de Getxo a Múrcia (1-0). L' Heraldo de Aragón recordava en la seva edició d'ahir aquesta coincidència entre aquell èxit aragonès de fa poc més de vuit dècades i el del Girona d'aquest passat dissabte. El parit es va jugar al camp de Torrero i pel Girona, que entrenava, van jugar Florenza, Farró, Torredeflot, Trujillo, Castillo, Madero, Lluch, Clarà, Burillo, Ramon i Ferrer. Els cinc gols del Saragossa els varen marcar Olivares, Tomás (2), Primo i Amestoy.

Aquell Girona no estava pensat per lluitar per l'ascens a Primera Divisió. Aquell estiu, el club havia traspassat al Barça a dos dels seus futbolistes més importants: el porter Iborra i, sobretot, el gironí Domènec Balmanya a canvi de 15.000 pessetes i les cessions de Francàs i Trujillo. Tot i això, l'equip que entrenava Jose Luís Zabala va guanyar la lliga en un grup de Segona Divisió amb quatre equips catalans i quatre bascos. El Girona va acabar amb 21 punts gràcies a deu victòries, un únic empat i tres derrotes. L'Arenas de Getxo va acabar segon i els dos es varen anar a jugar la lligueta d'ascens on el potencial de Celta de Vigo [/esports/futbol/primera-divisio/celta-de-vigo/] i Saragossa no els va deixar opcions de somiar amb l'ascens.

En deu jornades de lligueta el Girona només va poder guanyar dos partits: a casa contra el Xerez (2-1) i el Celta (2-0). En cas d'aconseguir aquell ascens, però, el Girona tampoc hauria pogut jugar en una Primera Divisió «normal» perquè la Guerra Civil va dividir, quan no aturar, el futbol estatal en els tres anys posteriors. El Girona, per exemple, va jugar el 1937 la denominada «Copa de l'Espanya Lliure» que guanyaria un Llevant que s'ha passat moltes dècades reclamant el reconeixement oficial d'aquell títol. Era l'any en què, per exemple, el Barça del gironí Balmanya no va participar en aquesta «Copa de l'Espanya Lliure», i va marxar a Mèxic a fer una gira de partits amistosos. A la seva tornada, Mingu Balmanya fitxaria pel Sete de la primera divisió francesa.

Un cop passada la Guerra Civil, el Girona va tornar a competir a Segona Divisió durant tres temporades. El 1951

va baixa a Tercera Divisió i no tornaria a Segona fins al 1956 després, curiosament, de guanyar un partit al camp d'un altre equip de Saragossa: l'Arenas.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/06/07/girona-saragossa-units-historia-dels/850420.html?utm_source=rss